

PROKOP SIWEK

MINORITÉ NA OPAVSKU

Vedoucí práce PhDr. Michal Flégl, 116 stran, z toho s.93-116 obrazové přílohy.

Z celku diplomové práce je patrné, že autor se badatelské práci věnoval s nadšením. Téma si patrně sám vybral, aby mohl co nejvíc čerpat z archivních materiálů a zajímavého regionálního tisku. Pozoruhodná je širší pojednávání tématu. Už jen záběr více než sedmi století, po něž minorité v Opavě žili, je materiálem pro rozsáhlou monografii. Autor přidává ještě encyklopedicky pojatý úvod do vývoje a rozdělení řeholních řádů včetně přehledu dějin působení minoritů v českých zemích. Centrem je důkladně zpracované Opavsko.

Metodicky jde o výborně utříděnou pozitivisticky informativní práci. Všechny poskytované informace (nebo aspoň většina z nich) jsou doloženy v poznámkách pod čarou. Kamenem úrazu je pouze absence jakékoli kritičnosti k dobře doloženému zdroji informací. Nelze totiž odborně rozlišovat stupeň věrohodnosti informací v takové širší specializovaných oborů, zahrnující kromě církevních dějin i dějiny umění, obecné dějiny, dějiny mentalit, specializace středověkých, raně novověkých a novověkých bádání.

Velmi cenné jsou některé informace získané z archivních materiálů – převážně dobře utříděných fondů Zemského archivu Opava (s.91). Patří k nim například teologická argumentace prostých moravských občanů žádajících petici z r. 1871 o zavedení bohoslužeb (lépe řečeno kázání) v českém jazyce (s.69-70) a odpověď Knížecí arcibiskupské konsistoře z r. 1876 (s.70-71), ovšem i mnoho zajímavých podrobností ze života všech tří řádů sv. Františka na Opavsku. Autor mnoho cenných informací čerpal i ze starých kronik, nepublikovaných strojopisů a diplomových prací. Obrazová příloha je instruktivní, technicky dokonalá a svědčí o autorově plném zaujetí tématem.

Kritické připomínky jsou ryze metodického charakteru: nekritičnost ke zdroji informací. Je dána autorovou snahou podat co nejvíc informací o předmětu vlastního bádání. Internetové zdroje (soupis s.92) nejsou zcela spolehlivé, citování popularizačních příruček místo základních monografií (např. J Otter místo D.Třeštíka nebo J.Žemličky – s. 6 a 8) je možno tolerovat, na husitství, reformaci a osvícenství je jistě možno pohlížet pouze očima řeholníků (s.9-13), ale zdroj informací je třeba ověřit. Totéž platí v celé práci, která místy získává literární půvab. „Roku 1415 byl upálen Jan Hus a první sekularizační období husitství mohlo naplno propuknout“ (s.9). V kapitole 8 (Některé významné osobnosti řádu minoritů ve světě i u nás) je kouzelně převyprávěn barokní příběh sv. Josefa Koperninského („matka ho natřela olejem z posvěcené lampičky“,

„byl nalezen v extázi...probral se až když jeho představený pronesl slovo Poslušnost“) patrona „studentů, kteří mají před zkouškami“ (s.80-82), následován příběhem Maxmiliána M. Kolbeho (s.82-83), kanonizovaného 1982 jako mučed-

níka z Osvětimi. Autor předkládá směs informací dobře utříděných tématicky, zdržuje se jakéhokoli hodnotícího soudu.

Diplomová práce „Minorité na Opavsku“ je poctivá, nadšepcecká .

Noemi Rejchrtová

Noemi Rejchrtová